

Hvor mange penger hadde ekteparet Feldmann med seg da de ble drept?

Mellom 6 og 8 tusen kroner, hevder de siktede.

Løvestad og Pedersen avgir forklaring for politiet.

De to unge menn som er anholdt for mordet på det jødiske ektepar, Jacob og Rachel Feldmann, har i formiddag avgitt forklaring for politiet. Av Håkon Løvestads forklaring fremgår det at han på det tidspunkt da grensepolitimann Hvam ble skutt under jernbanekontroll på Skjoberg ved Halden, befant seg i Halden for å treffe sin bror Karsten og den transport han første med seg på toget. Håkon Løvestad klarte å komme seg ut fra stasjonsområdet i Halden, før tyskerne foretok avsperring.

Den videre gang i saken er følgende: Ekteparet Feldmann fikk gjennom morgenavisene rede på hva som var hendt og besluttet seg til øyeblikkelig å forlate Oslo og prøve å komme over til Sverige. De reiste først til Lillestrøm, hvor de tok inn hos noen slektninger. Fra Lillestrøm kom de til gården Løvestad i Båstad, Håkon og Karsten Løvestads hjem. Dette var imidlertid dagen etter episoden på Skjoberg, og tyskerne jaget Karsten for drapet på Hvam. Da tyskerne kunne ventes til gården når som helst, kunne Feldmanns ikke gå i dekning der, og familien Løvestad skaffet dem bilskyss til en annen gård, Skarpsno i Trøgstad, 6 kilometer fra Løvestad. Det var de to arresterte som kjørte Feldmanns til Skarpsno.

Ifølge Pedersens og Løvestads forklaringer var Feldmanns nu meget nervøse, og de ble verre og verre for hver dag. Etter noen dagers opphold på Skarpsno, besluttet Håkon Løvestad og Peder Pedersen seg til å følge dem over til gården Torper, ca. 20 minutters gang fra Skrikerudtjernet. Her skulle Feldmanns holdes i dekning inntil videre. Da de kom i nærheten av gården, ville Feldmanns imidlertid ikke innom Torper, og de to flyktningførere måtte følge dem videre. De la veien om Skrikerudtjernet.

De arresterte forklarer at da de kom til tjernet, var ekteparet blitt enda mer vanskelige og nervøse. Nu var det Løvestad og Pedersen bestemte seg til å skaffe Feldmanns av veien. De ble slått ned og lempet i Skrikerudtjernet etter at store steiner var plassert mellom klippene deres.

Løvestad og Pedersen forklarer at ekteparet hadde på seg mellom 6 og 8 tusen kroner, noe som stemmer dårlig med det beløp Feldmanns angivelig skulle ha hatt med seg. De to siktede tok pengene.

Etter ugjerningen reiste Løvestad over til Sverige, mens Pedersen reiste tilbake til sitt hjem og fortsatte den illegale virksomhet, blant annet flyktninge-

våpentransport. Pedersen ble imidlertid arrestert av tyskerne, sendt til Grini og derfra til Tyskland, hvor han satt til frigjøringen.

Så lenge krigen varte kunne de to siktede altså ikke ha konferert med hverandre. Men forklaringene i dag stemmer så godt overens at man må kunne gå ut fra at de to har drøftet saken meget inngående etter frigjøringen. Det store spørsmålet er hvor mange penger ekteparet Feldmann i virkeligheten hadde med seg. Dette er det meget vanskelig å bringe på det rene. De eneste som skulle ha betingelser for å vite det, er Feldmanns slektninger i Lillestrøm. Alle disse, så nær som en liten pike, er imidlertid døde.

De to arresterte skildres som meget sympatiske og greie mennesker av alle som kjenner dem, og man står i hjembygda fullstendig uforstående overfor det de to flyktningførere har gjort seg skyldig i.

LAND

«Biskop» Olay fikk fire år

Fradømt stillingen som

sokneprest i Rakkestad

Det er nå falt dom i landssviksaken mot «biskop» A. M. Olay, Rakkestad, som var satt under tiltale ved Rakkestad herredsrett for overtredelse av forskjellige paragrafer i landssvikloven.

Tiltalte ble idømt tvangsarbeid i 4 år, med fradrag av 227 dager for utholdt varetektsarrest. Videre ble han fradømt sitt embete som sokneprest i Rakkestad, og for 10 år fradømt de rettigheter som er nevnt i landssvikanordningens paragraf 10, nr. 1, 2 og 8.

admiral — påtegnet av rikssadvokaten at han på grunn av forholdene ikke har noe å bemerke — er det ved kgl. resolusjon besluttet at påtale skal unnlates. Når Altemposten nevner denne saken offentlig, istedenfor å la den gå i hemmelighet, er det ikke for å rette noen gjenselsen som det visstnok hadde vært meningen, er det ikke for å rette noen gjenselsen som det visstnok hadde vært og har sikkert funnet vaktmannaens forklaring tydeligjørende. De har sikkert også fått hensyn til den noe eksalterte stemning i tiden like etter frigjøringen, og det faktisk at man hadde nok av

Etter innstilling fra kommanderende

lengst». Krigen at «den som skyter først, lever lenger».

Anså seg truet. Og han hadde lært under Vaktmannen har forklart at han de to tyskere ble drept på stedet.

Vaktmannen gikk med maskinpistol klar. Han skjøt straks fra hofoten. Og de to tyskere ble drept på stedet.

Vaktmannen gikk med maskinpistol klar. Han skjøt straks fra hofoten. Og de to tyskere ble drept på stedet.

Vaktmannen gikk med maskinpistol klar. Han skjøt straks fra hofoten. Og de to tyskere ble drept på stedet.

Vaktmannen gikk med maskinpistol klar. Han skjøt straks fra hofoten. Og de to tyskere ble drept på stedet.

Vaktmannen gikk med maskinpistol klar. Han skjøt straks fra hofoten. Og de to tyskere ble drept på stedet.

Vaktmannen gikk med maskinpistol klar. Han skjøt straks fra hofoten. Og de to tyskere ble drept på stedet.

Vaktmannen gikk med maskinpistol klar. Han skjøt straks fra hofoten. Og de to tyskere ble drept på stedet.

Vaktmannen gikk med maskinpistol klar. Han skjøt straks fra hofoten. Og de to tyskere ble drept på stedet.

Vaktmannen gikk med maskinpistol klar. Han skjøt straks fra hofoten. Og de to tyskere ble drept på stedet.

Vaktmannen gikk med maskinpistol klar. Han skjøt straks fra hofoten. Og de to tyskere ble drept på stedet.

Vaktmannen gikk med maskinpistol klar. Han skjøt straks fra hofoten. Og de to tyskere ble drept på stedet.

Vaktmannen gikk med maskinpistol klar. Han skjøt straks fra hofoten. Og de to tyskere ble drept på stedet.

Vaktmannen gikk med maskinpistol klar. Han skjøt straks fra hofoten. Og de to tyskere ble drept på stedet.

Vaktmannen gikk med maskinpistol klar. Han skjøt straks fra hofoten. Og de to tyskere ble drept på stedet.

Vaktmannen gikk med maskinpistol klar. Han skjøt straks fra hofoten. Og de to tyskere ble drept på stedet.

Vaktmannen gikk med maskinpistol klar. Han skjøt straks fra hofoten. Og de to tyskere ble drept på stedet.

«den som skyter først, lever lengst». med den mentalitet som bygges på at

Forhåpentlig må det nu være slutt seg. menneskeliv som krigstiden førte med

Vi nevner saken fordi den er et nytt bevis på den manglende respekt for

Vaktmannen at han måtte ha mere og to. Da beholdningen var tom, syntes

med seg brennevin og de drakk, begge med selskap. Den nyankomne hadde

kom det bort til ham en kar fra de to- gen innenfor en torpedobåt. En natt

på Vestlandet en vespenet vakt på bryg- side den gang de var her, utslag av

eksensipler på overgrep fra tyskerne vurdering av menneskelivs verdi, er det blitt kjent i enkelte kretser at en begi-

Mens diskusjonen i disse dager har høyt gan krigstidens virkninger på vår Mordsak fra tiden like etter frigjøringen henlagt.

eller brennevin.

to tyskere mens han lette

Vaktmannen drepte

Vaktmannen drepte

Vaktmannen drepte

Vaktmannen drepte